

Bilag.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Kjøbenhavn, den 10de Januar 1901.

I Bemærkningerne til Lovforslaget om pensionsberettiget Ansættelse af Lærerne og Lærerinderne ved de kongelige Døbstummeinstitutter og det kongelige Blindeinstitut er anført, at det nævnte Lærerpersonele efter de nuværende Regler ansættes af Ministeriet uden Pensionsret, men med Forpligtelse til at lide et Afdrag i Lønningen af 5 pCt. til Alderdoms- og Enkeforsørgelse. For saa vidt der herved er henvist til Lønningslov for Embeds- og Bestillingsmænd under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet af 25de Marts 1871 § 24, maa man imidlertid, da den nævnte Praksis med Hensyn til Lønningsindeholdelse ikke er hjemlet ved denne Lovbestemmelses Ordlyd, finde det rettest at meddele det ærede Udvalg nærmere Oplysning om Grunden til, at de paagældende Regler have faaet en saadan udvidet Anvendelse, og i det hele om den i Praksis gennemførte Opfattelse af disse Regler.

Udtrykkene i den citerede Paragraf: „For Bestillingsmænd, som Lønnes af de i nærværende Lov fastsatte samlede Summer, kan det bestemmes, at der skal afkortes indtil 5 pCt. i deres Lønninger, for at anvendes til Forsørgelse for dem og deres efterladte“, maatte ved nogle af de i Loven af 25de Marts 1871 omhandlede Institutioner, nemlig Skolelærerseminarierne, det kongelige Døbstummeinstitut og det kongelige Blindeinstitut, nødvendigvis finde Anvendelse paa en Del af det faste Lærerpersonele, da Bestemmelserne om dette Personale i Lovens §§ 14, 17—19 og 21—22 kun tillod at ansætte et begrænset Antal af Lærere med lovbestemt Lønning, idet de øvrige Lærere skulde lønnes af nærmere angivne samlede Summer. Med Hensyn til de Lærere, der lønnes med faste stigende Lønninger, men ikke udnævntes af Kongen og derfor betragtedes som ikke pensionsberettigede, opstod derimod Tvivl om deres Stilling, hvilket fandt Udtryk i en kort efter Lovens Emanation henvendt Forespørgsel til Finansministeriet om, hvorvidt nogen Foranstaltning med Hensyn til Alderdoms- og Enkeforsørgelse vilde være at træffe for denne Kategori af Lærere. I sin Svarskrivelse af 4de August 1871 bemærkede Finansministeriet, at da Lønningslovens § 24 kun forpligtede de Bestillingsmænd, „der lønnes af de i Loven fastsatte samlede Summer“, til at lide Lønningsafdrag, kunde der ikke i Henhold til Loven paalægges de omhandlede Lærere og Lærerinder nogen saadan Forpligtelse. Men i Fortsættelse heraf udtalte Finansministeriet følgende:

„Paa den anden Side tør det dog vistnok forudsættes, at Loven ikke er bleven affattet som anført i den Hensigt at undtage de under Kirke- og Undervisningsministeriet med lovbestemte Lønninger ansatte, ikke pensionsberettigede Bestillingsmænd fra Forpligtelsen til Selvpensionering; thi dette vilde staa i en bestemt Modstridning til Lovgivningens almindelige Grundsatninger i denne Henseende, og det ikke blot fordi de med lovbestemte Lønninger ansatte Bestillingsmænd vel endog i Almindelighed maa anses for fastere knyttede til Statstjenesten end de, der lønnes af de runde Medhjælpssummer, og i saa Tilfælde endog snarere end disse burde forpligtes til at lide sig Alderdoms- og Enkeforsørgelse, men ogsaa fordi baade Indenrigsministeriets og Justitsministeriets Lønningslove af 1ste April og 25de Marts d. A. udtrykkelig paalægge de under disse Ministerier med lovbestemte Lønninger ansatte Bestillingsmænd Selvpensioneringsforpligtelsen, og tilsvarende Bestemmelser indeholdes i Soldvæsenets, Postvæsenets og Telegrafvæsenets Lønningslove af 2den Juli f. A.“